

SMUTNÝ ČAS NYNĚJŠÍ

TEXT: CITHARA SANCTORUM 1636

123

HUDBA: WINKLERŮV CHORÁLNÍK DLE CITHARY SANCTORUM

Smu - tný čas ny - ně - jší, ro - zva - žuj, člo - vě - če,
nech svě - tské ro - zko - še a o - brať své sr - dce.
Po - mni na smrt Pá - na své - ho,
že ne - tr - pěl pro ji - né - ho, než pro tě sa - mé - ho.

2. Vejdi do zahrady, / jak se v krvi potí, / žalostně vzdychaje, / vidí kalich smrti; / Pán mocný nebes i země / vše to chce snášet pro tebe, / ó, hříšný člověče.
3. Pohled' a uvidíš / tam Jidáše zrádce, / jaký zástup vede / na Pána Ježíše, / dal se jíti a svázati, / jen abys byl vděčen smrti, / ó, člověče bídny.
4. Pohled', jak Ho vedou / k Annášovi zlému, / tuze svázaného, / Pána nevinného; / políčky, též i plivání / rád snáší pro tvé spasení, / člověče přebídny.
5. Hle, jak Ho bičují, / též i korunují, / že místa celého / na něm nikde není; / krev oči i tvář zalévá, / vzpomeň na to, duše věrná, / nebo jsi tím vinna.
6. Pohled', jak jde z města / na místo popravní, / pod křížem padaje, / jsa všečen ztrápený; / již podstoupil smrt nevinný, / ty jsi vinen hříchy svými, / člověče přebídny.
7. Proto, ó, člověče, / vida Pána svého / pro tebe s krutostí / na kříž přibitého, / lituj a plač, čiň pokání, / dokud čas máš smilování, / tak dojdeš spasení.